

Питання. Які є види коренів?

Відповідь. Головний, бічні, додаткові.

Використання технології критичного мислення дозволяє підвищити ефективність процесу навчання, дає можливість створити такі умови, коли всі учні залучаються до активної, творчої навчальної діяльності, процесу самонавчання, вчить співпрацювати, відстоювати свою думку, що сприяє розвитку ключових компетентностей.

Список використаних джерел:

1. Кроуфорд А., Саул В., Метьюз С., Макінстер Д. Технології критичного мислення – К.: Вид-во «Плеяди», 2006. – С. 174–179.
2. Максименко С.Д. Мислення // Загальна психологія: [підручник для студентів вищ. навч. закладів]. – К. : Форум, 2000. – С. 202–217.
3. Петунин О.В. Проблема познавательной самостоятельности школьников в отечественной педагогике / Петунин О.В. // Инновации в образовании. – 2004. – № 6. – С. 62–77.
4. Пометун О.І. Енциклопедія інтерактивного навчання. – К., 2007. – С.116–120.
5. Терно С.О. Методика розвитку критичного мислення школярів [посібник для вчителя]. – Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2012. – С.10–15.
6. Тягло А.В. Критическое мышление: проблема мирового образования XXI века / Тягло А.В., Воропай Т.С. – Х. : Изд-во Ун-та внутренних дел, 1999. – С. 3–7.

ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ Д.І. МЕНДЕЛЄЄВА

Капустян О.В.

(Полтава, Україна)

Дмитро Іванович Менделєєв відомий в усьому світі як творець періодичної системи та періодичного закону, а також автор досліджень з хімічної технології, фізики, метрології, повітроплавання, метеорології, сільського господарства, економіки. У свій час, мало хто знає, але коли його бачили на вулиці, то говорили: «Це майстер валізних справ Менделєєв», адже мав палке захоплення, на дозвіллі, виготовляти валізи та рамки для портретів; продовжував це робити навіть коли осліп [3]. Крім вищеперерахованого, він зробив великий внесок у розвиток педагогіки.

Дмитро Іванович виховав ціле покоління російських хіміків, яку вивчали по його підручнику «Основи хімії». Створення цієї книги мало на меті «завлечь в изучение химии сколь возможно больше русских сил». Її наукова цінність полягала у детальному викладі періодичного закону, перечитуючи можна було щоразу знаходити цікаві та оригінальні факти, нові ідеї.

Лекції Менделєєва приходили слухати студенти з усього університету. Він міг дуже тонко показати шлях від наукових доводів до краси навколишнього світу і пізнання природи, при цьому виховував працелюбність та наполегливість, що можна було побачити у практичних результатах його робіт[4].

Дмитро Іванович приділяв багато уваги вищій жіночій освіті. Став професором Володимирських та Бестужевських жіночих курсів в Петербурзі. Займався вчений і роботою шкіл, жваво реагував на суспільні напрями, що могли негативно вплинути на її розвитку (захоплення спиритизмом) [2].

Більше 35 років присвятив Дмитро Іванович педагогічною діяльністю, став учителем і вихователем багатьох відомих вчених. Підводячи результат своєї діяльності, він сказав: «Из тысяч моих учеников много теперь повсюду видных людей, и, встречая их, всегда слышал, что доброе в них семя полагал, а не просто отбывал повинность...» [3].

Список використаних джерел:

1. Менделеев, Дмитрий Иванович [Електронний ресурс] / Академик. – Режим доступу : <http://dic.academic.ru/dic.nsf/ruwiki/980>.
2. Менделеев и Периодический закон [Електронний ресурс] / Алхимик. – Режим доступу : <http://www.alhimik.ru/read/mend01.html>.
3. Мірошниченко С.А. Універсальна енциклопедія школяра: 5-11 класи / С. Мірошниченко – Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2006. – 560 с.
4. Чугаев, Л.А. Дмитрий Иванович Менделеев. Биография русского гения [Електронний ресурс] / Л.А. Чугаев. – Режим доступу : <http://elementy.ru/lib/430731>

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ ЯК ОБ'ЄКТ ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Кицюк Є.В.

(Полтава, Україна)

Серед переваг сучасної освіти – формування й розвиток потреби вийти за межі вивченого, здатності до реалізації творчого потенціалу, зорієнтованості на системний саморозвиток [1; 5]. Комплексне питання здоров'я учасників освітнього процесу – важливий напрям і складник діяльності навчальних закладів, державних і громадських організацій. У контексті сучасної освітньої парадигми загострюється увага до особистості, яка свідомо обирає індивідуальну освітню траєкторію відповідно до власних інтересів і здібностей, що визначають її освітні потреби, забезпечити успішну реалізацію окреслених завдань можливо за умови створення у навчальному закладі здоров'язбережувального освітнього середовища [1, с. 96].

Розглядаючи поняття «освітнє середовище» як об'єкт освітнього менеджменту, науковці беруть до уваги положення про нерозривність навчання й виховання [4]. Поділяємо погляди теоретиків, які потрактовують освітнє середовище як природне та штучно створене соціокультурне оточення людини, що охоплює зміст, різні види засобів освіти, спрямовані на забезпечення продуктивної діяльності вчителя й учнів, здійснює управління розвитком особистості, створюючи сприятливі для цього умови [1; 3; 4]. Здоров'язбережувальне середовище ґрунтується на ідеї Школи сприяння здоров'ю та відображає її принципи. Таке середовище є важливим ресурсом ефективного забезпечення освітньої політики [1].

Нам імпонує тлумачення терміна «здоров'язбережувальне освітнє середовище», запропоноване А. Маджугою. Науковець розкриває його як цілеспрямовану й професійно створювану систему дидактичних умов, у якій засвоєння знань, умінь і навичок, розвиток творчого мислення і формування емоційно-ціннісного ставлення до світу (в тому числі й до свого здоров'я) відбувається в ситуаціях фізичного, емоційного, інтелектуального, соціального, духовного комфорту [4].